

در باغ چو پغوره ترشش اقل می
 از چوب نیند کسی کرد در باب
 یارب بخشای بر من از رزق دور
 از باوه چنان مست نکند مرا
 که اندم بخود بدی نادمی
 به زان نه بدی که اندین در خراب
 ای دل تو بستر این نعمت از سی
 اینجا زیمی و جام بستی می ساز
 پاکج چو کرده ام بمن راست بکوی
 نام ندی تا ببری کوی بکوی
 بان تا برستان بدستی نشوی
 می خور که بخورون و بنا خورون می
 خوابی که پسندیده ایام شوی
 اندپی مومن و هو و تر سا
 روزی که دلم بر نک آبی یا بی
 در کسرو دیده ام اگر غوطه خوری

شیرین ز چه کشت و تن چون آمدی
 وز پیشه چه کوئی که همسی بودی
 بی منت مخلوق رسان با خدی
 که پنهانی نباشدم در دوسری
 و رسیدن من بدی کی شدی
 نه آمدی نه شدی نه بدی
 و ز کج زیر کان و دانا نرسی
 کاسجا که بشت است سی با نرسی
 پیوسته مرا فکنده و رنگ و پوی
 اتم ندی تا ببری آب ز روی
 یا از در نیکوان بزستی نشوی
 کراالت و درخی بستی نشوی
 مقبول تسبول خامه و عام شوی
 بد کوی مباحش تا نکو نام شوی
 در کج و لم بسی خسرانی یا بی
 که کم نشوی مردم آبی یا بی

تا کی غم آن خورم که دارم بانی
 پر کن قدح باوه که معلوم نیست
 ری باؤنو شربت من لالائی
 کز دور مرا هر که به بسند گوید
 باور و قناعت کن از آزادی
 منکر بفرونی ز خود و غصه مخور
 از دور پیدا آمد ما پاک تنی
 شکست مرا چیم که عمرش کم باو
 با من تو بر آنچه کونی از کین کونی
 من خود مقوم هر آنچه کونی هستم
 از آمدن بهار و روز رفتن ز سیه
 می خورم خور از دوه که کشتت حکیم
 تا درین تست استخوان و رکابی
 کردن من از خصم بودم ز زال
 کردی زمین بکله آباد کنی
 کز بنده کنی بلطف از اویرا

وین عمر بچو شد لی که دارم بانی
 کاین دم که فرو برم بر آرم بانی
 چندان بکشم ترا روشن رانی
 ای خورده شراب از کجا میبانی
 در بند فرونی مشو از آزادی
 در کم ز خودی نکه کن و شادی
 وز دور و جهنم بتشنش پیر بهی
 و نکه چومی لطیف مروی چومی
 پیوسته مرا طمخ و سیدین کونی
 انصاف ترا رسد کاین کونی
 اوراق وجود ما بهی کرد و طی
 غمهای جهان چو ز برور باقش می
 از خانه تقدیر من نه بیرون پی
 منت کش از دوست بعد ما تظمی
 چندان بنود که خاطر می شاد کنی
 بهتر که هرگز از بنده از او کنی

<p> در روز مکافات در آتش باشی این کیدم که شراب سرخوش باشی کز کبر بجائی نرسید است کسی زان پیش که بکسلد ز تازة نفسی با چشم پر آب دل پر خون باشی زان پیش که زین دایره بیرون باشی اندر نفسی چند توان زد نفسی این عالم سوفا نماند کسی زین پس من و باد و کنار کشتی خوبی نبود بسر برم باز کشتی بر کرد بنا کوشش ز می منی خوی صد تو به شکسته به که کشیده می جز باد و جز سماع و جز بار مجوی می نوش کن ای نگار و سپوده کوی تا در پی او از وف و چک منی تا ترک تعلق نکنی هیچ منی </p>	<p> گویند مخور می که بلاکش باشی این هست ولی ز هر دو عالم شتر از کبر ما هیچ دزدل بوسی چون زلف بتان شکستی عاقلی تا کی ز غم زمانه محزون باشی می نوش و جیش کوشش خوشدل باشی دنیا نفسی من در و یک نفسی شکرانه آنکه زنده خوش می باشی خشتی تنم با ز غم بر خشتی آتش نشوم ز بهر سر انگشتی می خور که ظریفان جهان راوردی تا کی گویم تو به شستم می ہی جز راه قلندر بجز ابات پیوی بر کف قدح باوه و بردوش پیوی تا در هوس لعل لب و جام منی اینها همه حسواست خدا میداند </p>
---	--

<p>زیر لگد عاوشه ایت شوی سودی نکنی اگر تیدست روی بشنو سخن ز عالم روحانی باشت بر آن چه می نمانی آنی وز جور و جغای صرخ ناخوش باشی بلب مچکان کرد آتش باشی وز نامه و کز شسته کم یاد کنی یک لحظه زین عقل از او کنی از ور و منال تاشفانی یابی تا عاقبت الامر نوانی یابی آخر خودم چرا جدا میسکروی سیر شسته بجانم چرا می کروی تا گاه ز سوز سینه صاحب عالی یار است چو ماهی و شی چون سالی معذوری اگر در طلبش مسکوشی تا عمر کران بایه بدان نفسروشی</p>	<p>ز آن پیش که از جام اجل مست شوی سرمایه بدست آرورین به کابنجا ای آنکه خلاصه چهار ارکانی زیومی و دودی و ملک و انسانی هر چند ز دست و بر عکس باشی ز نمار ز دست ناکسان از لالی آن به که ز جام باده دل شاد کنی وین عایقی لباس زندانیرا باورد بسیار تا وانی یابی میباشش بوقت بنیوانی ساگر اقول بخودم چو آشنا می کروی چون ترک منت نبود از روز نخست از و فر عمر می کشودم فالی میگفت خوش انگسی که در خانه آن بایه ز دنیا که خوری یا نوشی باقی همه رایگان تر از و بهشدار</p>
--	--

رباعیات بابا طاهر
در عهد استغنی

بسم الله الرحمن الرحيم

بودایم بکنکی ایدل ایدل
 بوینم تاچه رنگی ای دل ایدل
 باین بی خان و مانی کربیا نشم
 ته کم ازور برانی برکیا نشم
 ز عشق آن کل رعنا بنا لیم
 اگر بلبل منسا له ما بنا لیم
 و کرپی پا و دستم از تو ایان
 بهر طلت که بهیتم از تو ایان
 سخن واته کرن واته نشین
 بشم اتان بوینم که ته وین

کر شیر و پلنگی ایدل ایدل
 اگر دستم فقی خونست و ریژم
 باین بی آشیانی برکیا نشم
 بهم ازور بران سو تا ایم
 سوته و لمانی بوره تا بنا لیم
 بشیم با بلبل شید اکلشن
 اگرستان مستم از تو ایان
 اگر کبریم و ترسا و رسلمان
 خرم اتان که هر و امان ته وین
 گرم دوسته نبی کا ایم ته وینم

<p> مرا خوشتر ز بوی سبیل آبی سحر از بزم بوی گل آبی مژده بر بزم زخم سیلابی سری سوچی سری خوابی بنوشه جو کناران هفت سبلی وفای کلعداران هفت سبلی کنه چشمان کرن دل مبتلائی چو زونی دل که خوابانده کجائی و کز غم و نیم غم نمانی دل بیدر و در عالم نمانی برانی و بر بچوانی از که ترسی دو عالم دل ته داری از که ترسی گذرگاه تو بر اوج فلک بی برافسکن تا که بارت کمر بی مدام در و بجرانت زنی بی خدا ز تو تا قیامت تا کی بی </p>	<p> نسی کز بن آن کاکل آبی چو شو کیرم خیالت اورا خوش دل از عشق خوابان کج و دو کج دل عاشق بسان چوب تری الاله کوهساران هفت سبلی مناوی میگرد و سحر و بهر بلائی دل طای دل بلائی اگر چشمان ندیدی روی زیبا بی ته یکدم دلم مخرم نمانی اگر در و دلم قسمت نماند کشمان از براری از که ترسی باین نیمه دل از کس مونترسم دلاراه تو بر غار و خشک بی اگر دستت بر آید پوست این بند بند و لم مانند پی مرا سوز و کدازت تا قیامت </p>
---	--

<p> سلسل زلف بر روی پسته دیری پیشانی آن گری آن تا زلفان بر آن باغی که دارش سر بلی بیاید کندش از رخ و از بن من آن بجرم که در طرف آمدتم بهر الفی الف قدی بر آید سوز قلوبی شویس دیرم چو فروان نو جوان نو خوشند خوشا آنان که آیدارشان بی خوشا آنان که دایم در نمازند بشم و اشتم از این عالم بدشم بشم از حاجیان حج پرشم ولا پوشم ز حیرت جا به نبل دم از حضرت زخم همچون مصبح خداوند از نس زارم از ایندل زین نالیدم از تالیبم کس </p>	<p> کل و سنبلی هم آینه دیری به تازی دلی آویته دیری دامش باغبان خجین حکری اگر بارش همه لعل کهر بی من آن نقطه که در حرف آمدتم الف قدم که در الف آمدتم گناه از برکت واران میش دیرم سودر کف نامه سرور میش دیرم حمد و قیل بوقاد کارشان بی بهشت جاودان باز ایشان بی بشم از چین و ما چین دیر ترشم که این دیری بسید دیر ترشم کشم با رغبت چون خانه بر ذیل از ایندم تا دم صور سرافیل شووزان در از آرم از ایندل زموبستان که پزارم از ایندل </p>
---	---

مژه پراشکت خونین واکه بوشم	دل	خداوند که بوشم یا که یوشم
تو ام کز در برانی سو که بوشم	دوله	هم کز در برانت سو تو ام
خم عیشم پر از خون جگر بی	دوله	مدامم دل پر آزر و دیده تری
ترا که بر سر خاکم کز بی	دوله	بیویت زندگی یا هم پس از ترک
بیته نخل امیدم بی برانی	دوله	بیته اشکم بر شان ترانی
ششیم تا که عسرم بر برانی	دوله	بیته در کج شکانی شور و
عجب نبود اگر خار بسونی	دوله	دلت ای سنگدل بزبان سونی
در آزر چوب تر تنهان سونی	دوله	بسو حتم تا بسو جانم دولت را
و کرمانی ز جهرانت که ازم	دوله	اگرانی بجانست و انوازم
بیرم یا بسو جسم یا بسا جم	دوله	هر آن دروی که داری بر دلم
سید دستی بزده بر بال من تیر	دوله	جزه بازی بدم رفتم بخجیر
هر آن غافل حیر و غافل خور تیر	دوله	برو غافل مچر در جو کناران
که هر چه دیده بیند دل کند یاد	دوله	ز دست دیده و دل بر دو ویر
زخم بر دیده تا دل کرد و آرد	دوله	ببازم خجری نشش ز فولاد
محل در محبت و در دو فرام	دوله	پاکشور بر اندوزون اقام
که هم جنت غم تا از تو طاقم	دوله	بطاق جنت بروی تو سو کند

که دایم چشم زخم بر نکت بی	دله	نشور انگری حریح فلک بی
تم تالان و اشکم تا سکت بی	دله	و ما دم دوو آیم تا سموات
زور و ما فراغت کیمیابی	دله	غم دوران نصیب جان بی
دل مانی که ورمانش قنای بی	دله	رسد آخر در مان در و برس
سینه روزم که روزم و از کون بی	دله	سینه بختم که بختم سر نکون بی
ز دوست دل که یارب غرق چن	دله	شدم خار و خس کوه محبت
چه میخواهی از این حال خرابم	دله	دوزخانت لوتار ربابم
چرا بر نمی شود آئی بخوابم	دله	تو که با ما سر یاری نداری
اگر غم اندکی بودی چه بودی	دله	اگر در دم یکی بودی چه بودی
ازین دو کر یکی بودی چه بودی	دله	بیا بسنم حسینم یا طیبم
سر شک از دیده بارانم شود	دله	مو که سر در بیابانم شو روز
همی دایم که لایم شو روز	دله	نه تو دیرم نه جایم میگرد و دور
نه خون دیرم نه سون دیرم نه لنگر	دله	سوان رندم که نامم بی قلندر
چه شو کرد و بختی و انم سر	دله	چو روز آیه بگردم کردیستی
مره بر هم زخم خونابه ریشه	دله	ولی دیرم ز عشقت کثیر و ریشه
سری سوزه سری خونابه ریشه	دله	دل عاشق مثال چوب تربی

<p>سخن با بهم کریم غمها کسازیم هر آن سوته ترم شکن ترایم ز با غم جز کل ماتم زونی کیا نا امیدیم هم زونی کسی کو سوته دل اشکس چنین بی ز شام چنین روزم چنین بی اگر رویا دهر کز کس بسویا و رخش از خون دل برکز مشیو به لاله هزاران طیلی بی مباد از مو تر سوته دلی بی کمن منغم کرفار و لشم که من و امانده آن قافلشم بسو جم عالم ابرهم زخم بال بسو جم عالم از تاثیر تمثال بیالین خشم و بتر زمینه نه برکت دوست دارو این</p>	<p>پاسوته ولان کرد هم ایم ترا زو آوریم غمها بسو جم زکشت خاطرم جز غم زونی ز صحرای دل چا حاصل من من آن ششم که اشکم ازین همه شب سو جم و کریم همه روز عینه یارب بیان گل مرویاد عینه کرد دل بکنده لب کشاید بهار آتی بهر لاله دلی بی به مرزی نیارم پانها دن بروی دلبری کرایه لشم خدارا ساربان آهسته میران منم آن آجرین مرغیکه فی کمال مصنور کر کشد نقشم بدیوار دلکم از درد تو و ایم غمینه ببین حرمم که موته دوست دارم</p>
--	--

<p>تکبر و ده پی در خرابات بیاران کی رسی هیهات هیهات بغیر از محصیت چیزی ندیدی ز مو بگذر شتر دیدی ندیدی عیار زر خالص بوته و ونو که قدر سوته دل دل سوته و ونو بچشمان سره ریز ما کجائی</p>	<p>در در در در در</p>	<p>تکه ناخوانده علم سموات تکه سود و زیان خود ندانی از آن روز که ما را آفریدی خداوند بحق هشت چہارت نوای ناله غم اندوہ و ونو بوره سوتہ دلان و اہم بنالیم نگار تازہ خیز ما کجائی</p>
--	---------------------------------------	---

	<p>نفس بر سینه ظاهر رسید دم رفتن عزیز ما کجائی</p>	
--	---	--

<p>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ</p>	
<p>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ</p>	
مردان خدا از خاکدان و گرد	مرغان هوا از آشیان گرد
سگرتو ازین چشم بهیشان کایشان	فارغ ز دو کون و دور مکان گرد
<p>بجته کشایش کار با هم سر روز پانزده مرتبه سیم یا قیام بخواند</p>	
ای خالق ذوالجلال ای بصدای	تا چند روم در بدو جای بجای
یا خانه امید مراد بر بند	یا فضل مقامات مراد بکشای
<p>بجته بر آمدن حاجت برویج مرتبه خواند</p>	
یا من بخت حاجی و روحی پدیک	عن غیرک اعرضت و اهلک
مالی عمل صالح استظریه	قد جنتک راجعاً تو کلت علیک
<p>بجته مقامات خود را بخواند و اگر دانشش هر روز بیست مرتبه بخواند</p>	
الدغیر یا دمن سیکس رس	لطف و کرمت یا دمن سیکس بس
هر کس یکسی و حضرتی می نازد	بهر حضرت تا نوزد او دین سیکس کس

بجهت بر طرف شدن کنایان مراد و تفسیر کرده مرتبه بخواند

و شوار جهان بر دلم آسان میکن
آنچه از کرم تو میسر و آن میکن

افعال مبدع خلق سپیان میکن
امروز خوشتم جز در فردا با من

مطابق لا تقصروا من رحم الله صد مرتبه بخواند

رحمی که ز خلق عاجزیم در همه کار
محروم ازین در نکتم یا غفار

یارب بگشای ز کار من زار
جز در که تو کی بودم در کاهای

بجهت دفع جمیع امراض و علل مریض ایم بخواند شفا با بر

از جمله جهان خدمت درگاه بود
یارب تو فضل خویش ستان بود

ای در صفت ذات تو چنان بود
علت تو ستانی و شفا هم تو دهی

بجهت آمدن باران چیل تن هر یک چیل بارین باعی را بخواند

از خوان کرم نعمت الوان بهر
از دایه ابر شیر باران بهر

یارب سبب حیات حیوان بهر
از بهر لب نشسته حیوان نبات

با عجز و انکسار این رباعی را بجهت تخفیف کنایان بخواند

عفو تو امید است که بگردد هم
عاجز تر ازین خواهی که اکنون هم

کرم من که جمله جهان کرد هم
کشتی که بر روز عجز دستت کیرم

بجهت خط از مار و عقرب و غیره هر شب سه بار بخواند مجرب است

بسم و بار و پیش عقرب بستم	فیش و دشان بیکد کر پیو بستم
سج قرنت قرنت قرنی	بر نوح نبی سلام کروم رستم

بجته توفیس یافتن بطاعت و بازگشت از معاصی مداومت نماید

یارب زد و کون بسیارم کردان	از افسر فخر سر سر ازم کردان
دراه طلب محرم رازم کردان	راهی که نه سوی شست بازم کردان

بجته کفاره گناهان این رباعی راورد خود سازد

از سرم کنه فکنده ام سر در پیش	از سرم کنه فکنده ام سر در پیش
و از آمد که غم آیدرویش	تو در خورد کنی و ما در خوردیش

بعد از نماز صبح این رباعی را بخواند

یارب ز گناه زشت خود منفعلم	از فعل بد و خوی بر خود حنلم
فیضی بدلم ز عالم قدس رسان	تا محو شود خیال باطل ز دلم

بجته وسعت رزق و دفع عسرت هر روز بنفتم تر بنخواند

یارب ز قاعتم تو انگر کردان	وز نور یقینم کم متور کردان
حوال من سوخته سه برودن	بی منت مخلوق میسر کردان

بجته کشایش کارهای مشکل بیشتر بار بخواند

ای آنکه بک خاک خویش پاینده تویی	در ظلمت شب صبح نماینده تویی
---------------------------------	-----------------------------

کامین سچاره قوی بسته شده	بکشای خدا یا که کشایند توئی
بجته دروغت و تنهایی کرر بخواند که رفع شود	
ای جمله پیکسان عالم را کس	یکجو کرمت تمام عالم را پس
من یکسوم و تو یکسایان را یار	یارب تو بغیر ما و من یکسای پس
بجته کشف اسرار و صفای باطن پیچید و عقلمه بخواند	
شب خیر که عاشقان شب بانه کنند	کر و دور و بام دوست پرور کنند
هر جا که دری بود شب در بند	ا تا در دوست را که شب بانه کنند
این رباعی با اسم یحیی و یا قیوم بخواند	
بنگام سفیده دم غروب سحری	دانی که چرا می کند نوحه کری
یعنی که نمودند در آینه مسح	کز عمر شبی گذشت و تو بی خبری
بجته همت و نیوی این رباعی را با اسم یا کافی الهیات بخواند	
یارب محمد و علی و زهرا	یارب حسین و حسن و آل عبا
کز لطف بر آرزو حاجتم در دوسر	بی منت خلق یا علی یا علی
بجته کشایش کارها و افزونی رزق بر صبح و پنج مرتبه بخواند	
ای خالق خلق رهنمایی بفرست	ای رازق رزق و کشانی بفرست
کار من سچاره کره در کره است	رحمی بکن و کره کشانی بفرست

بجهت رسیدن مطلوب و مقصود با اسم یا هادی این رباعی را بخواند

من کیستم التماس بل افروخته	بر خرمین عشق چشم خود دوخته
در راه وفا چونک است شکرم	شاید که رسم نصیحت سوخته

بجهت تسخیر قلوب تره در وقت صبح و ظهر و شام هر وقت تسخیر با اسم یا هادی این رباعی را بخواند

ای دل بر ما مباش پدید بر ما	یکدگر ما به از دو صد دل بر ما
نه دل بر ما نه دل بر اندر بر ما	یا دل بر ما فرست یا دل بر ما

بجهت تسخیر قلوب پنج روز هر روز سی مرتبه بخواند

کردیمنی چه با منی پیش منی	کریش منی چه بی منی در منی
من با تو چنانم ای نیکار منی	خود در غلطم که من تو ام یا تو منی

بجهت تفریق در یک مجلس نه مرتبه بخواند

این کسیدی که بر از کجا پیداشد	این صورتی که بر از کجا پیداشد
-------------------------------	-------------------------------

خورشید مرا چشم من پنهان کرد	
این لکه ابر از کجا پیداشد	

نام شدر با عیانت سلطان ابوسعید ابوالخیر فی شهر محرم الحرام

خاتمہ باعیات شیخ الانام و قدوة الایام مسائل مسالک شریعت
 مسک مناسک عریقت کاشف الاسرار الحقیقه برهان العارفین
 و سلطان الواصلین و مرشد السالکین و قطب المحققین محمود حضرت خواجہ عبدالقادر

در عشق خودت نیست کن دشمن کن
 یکبارہ بہ بند عشق ما بستم کن
 فرزند و خیال و غانا مزاجہ کند
 دیوانہ کنی تو برد و جہا مزاجہ کند
 در حالت عجز دستلیہ ہمہ کس
 ای توبہ دہ و عذر پذیر ہمہ کس
 بانیک بد خلق چه کارش باشد
 آن خواجہ بود کہ اختیارش باشد
 از بھو و نی کی مستاضی باشی
 مستقبلی آید کہ تو ماضی باشی
 کہ نفس ہوارا بکشی می شاید
 تا بر تو در صفای دین بکشاید
 شکر کر مش در ہمہ ساعت بگذار

یا رب شراب عشق سرمہ کن
 از ہر چه پر عشق خود تھی دشمن کن
 آنکس کہ ترا شناخت جائز کند
 دیوانہ کنی ہرہ و جہانش بخشہ
 ای واقف اسرار ضمیر ہمہ کس
 از ہر کثمت توبہ دہ و عذر پذیر
 آنکس بہ بندگی قرارش باشد
 کہ بندہ اختیار در بانی کن
 باو ادہ حق اگر تو راضی باشی
 راضی شو خوش باش کہ یکسہ فور
 دانی کہ ترا عشق چه میفرماید
 در بند ہوای نفس اما مہیا تر
 در ویش برو حق عبادت بگذار

ای کلمہ

ای آنکه تو آنکری و نعمت داری	شکرانه نعتش بطاعت بگذار
از بی ادبی کسی بجائی نرسد	وزیست ادب هر کدائی نرسد
سرشته ملک پادشاهی است	ما بصیبت که جز پادشاهی نرسد
تا در ره عشق او محزون شوی	هرگز ز خودی خویش بچو و نشوی
دینا بجه بندتست بر در که او	در بند قبول باش تا رو نشوی
کرد امن دیدار تو بر چنگ آید	سهل است که پای عمر بر سنگ آید
هر چند کدای کوی عشقم حقا	از جمله جهان می تو مرا تنگ آید
اونیک و بد مرا نکو میداند	تو خواه که خواه بگو میداند
تو بنده با نیاز و او بنده نواز	گر میکشد و میانشد او میداند
یاد بوی غیس خاطر غمگینم	لی یاد بوی بیج نمی نشینم
بر یاد تو فریاد تو دارم شب و روز	شمع غم شست بر سر بالینم
مار اسر و سودای کس دیگر نیست	در عشق تو پروای کس دیگر نیست
جز تو و کبری جای نگیرد در دل	و اعلای تو شد جای کس دیگر نیست
هر روز من از روز بسین یاد کنم	پروردگانه هزار فریاد کنم
از ترس گناه خود شوم غمگین باز	از رحمت او خاطر خود شاد و کنم
با خلق میامیزم که مغرور شوی	در خلق بانی و از آن دور شوی

<p>درمان توانستند و تور بخور شوی بهم بگذرد ایام غم و خواری دل کوئی اثری نمود پیداری دل آن دانه نبرد یکت خدار برین شست یکموی زحق دیگری برین شست هر چه ز حدیث اوست نشسته خاک قدس چو سره در دیده کنند بی خویش و تبار و بی قرینم کردی ایایچه خدمت ایچنینم کردی باشوق تو بر سوخته رازی دار آنرا که بر کت نیازت دارد حاصل نشد از عمر مرا خبر هوسی</p>	<p>با خلق جهان کو تو را ز دل خویش خون شد دل مسکین ز جگر خواری دل شادم که بخواب دیدمش تا کبابی یکدانه زحق بر که در کردن شست فردا ز هر هی زد و زخ امروز اگر اندر ره قدم دیده نادیده کنند خاک ره او باش که شاهان جهان با فاقه و در دم نشینم کردی این مرتبه مقبرمان در شست با صنع تو بهر چه رازی دار ای خالق ذوا بجلال تو میدان کستم بهوس کرد بد و نیک بسی</p>
--	---

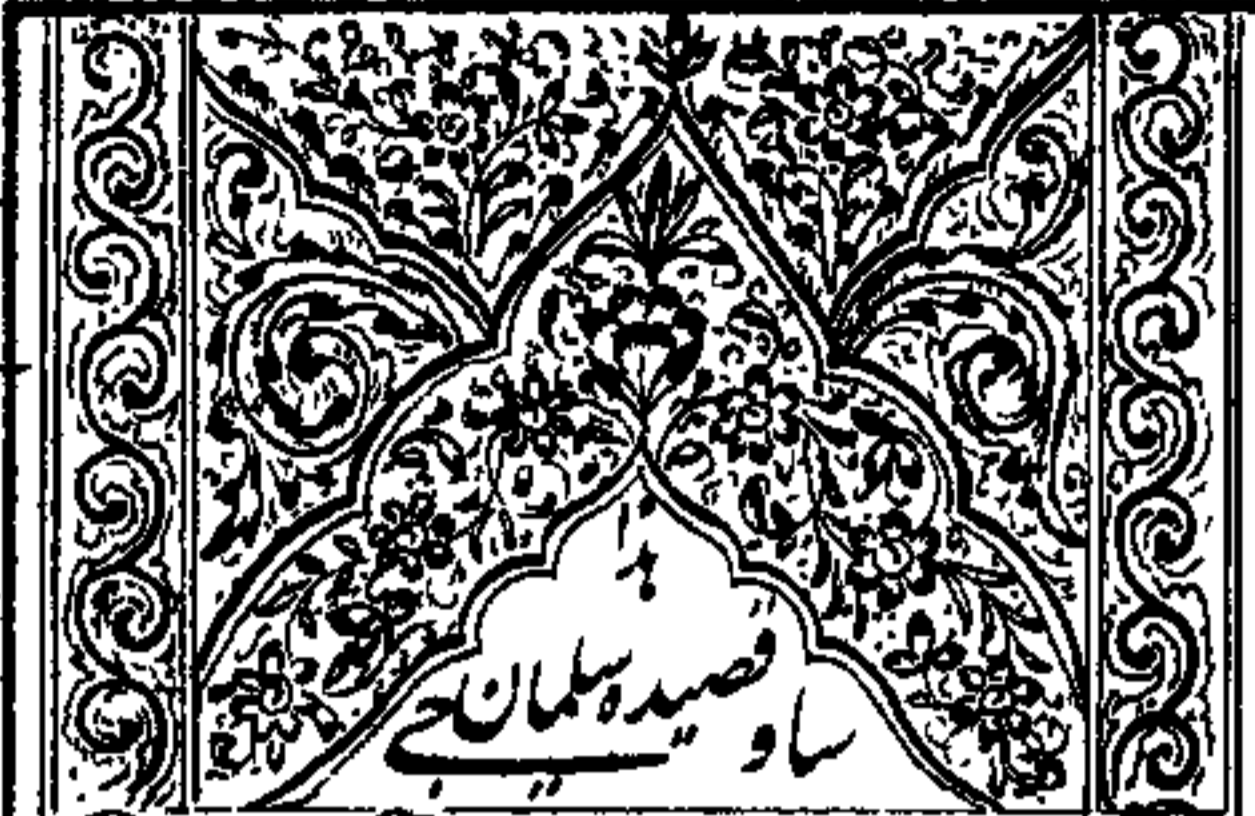

تایماند ز عمر یارب نصی
 دریاب که خرتو نیست فریادی

قد فرغ من الكتاب بعون الملك الوهابی و ایتها ماقامیر از احمد شریف
 در بندر محمودی در کارخانه مخدومی بزیر طبع در آمدنی یوم و شبیه شهر محرم الحرام

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد و سپاس عقیاس مرصدایرا که بوجدایش همه کاینات علیحدہ تیار
حالتہ فنی کل شیء لہ اندل علی اند واحد و کجیات و صلوات بروح
سیدی کہ وجودش فرست جریدہ کاینات و شاہ بیت قصیدہ نظم
موجودات است بر اہل بیت و اصحاب و اادی دین میں و نقیین اند
ان بعد این قصیدہ است شامل بر صنایع و بدایع اصول بچور و مرخفا
و ششہات آنجا کہ قریب شصت پنج بچور عدد و بیست ہفت
و دو ہارستہ کہ اوزان شانزہ گانہ و تفکیک بچور ازان معلوم کردہ در آن
مندرج است و موشح لفظہ پدید بیون کہ ہمن دولت حضرت رفیع و سید
رفیع مخدوم اعظم سلطان الوزرا فی العالم غیاث الدین محمد صاحب
جلالہ بالتائید و ہمن عامہ کترین بندگان سلمان ساوجبئی ابراع کردہ اگرچہ قصیدہ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

رکن اول - تو از مصرع اول صدر خوان رکن اول دان تو از مصرع دوم
 استلک انرا هم از مصرع اول خوان عروض رکن آخر از مصرع دوم دان
 ضربها ما ان مدحت محمد مقالی لکن مدحت مقالی محمد بدان صواب است
 امیدوار کنست بسمع اصغر نما اقدوبالنه الامانه والتوسیس و علیه

التکلمان

صغای صفوت روت کیت	هوای جنت کیت بخت مشک
اگر خیز صفای تو گلستان دارد	گل از حیای بخت جاودان سنا دارد

صغای صفوت روت صفات گلستان دارد	هوای جنت کیت حیات جان دارد
--------------------------------	----------------------------

عذیبی از اثر مشک کسویت چو شبنم	بر بخت مشک ز شک هوای جنت
شام جنت زیر هر تانار	سواد چین که شنیدست مرگوش تانار
اسیر زلف ترا حلقه و صد زنجیر	غزال چشم ترا غمزه و صد پمار

در مشک کیسوی توبت چنیت بر ما	بر شکت هوای جنت چنیت مر ما
------------------------------	----------------------------

توفی که سفیل مشکین زلف بی است	فکند غم من مشک تانار بر خسار
از آنکتاب نادمی تو بر کل اسنار	شده است هوای چنیت مر چین اسنار

شک

هوای جنت کیت بخت مشک

توفی که سفیل مشکین زلف بی است

سواد زلف تو تا ساخت چین این سبیل	بخوشی بینی او رفته است مشک تیار
مشک بنی آهوت تا بر کل ز سبیل ساخت چین	خرمن مشک ترا شد آهوی چین خوشی چین
اگر ز مهر حالت مراست فخر وفا	ولیک درو فراق مراست در خار
یکی ز راه وفا میند طریب در دل	یکی ز میل خامیده غم و تیار
مهر حالت مرا فخر وفا میند	درو فراق مرا درو خامیده
ببین که بر کل رویت سفید بر نهاد	چو سوسن آتش کل را برفت آب بهار
جمید باز جالش کلاه را بر کل	از آن شد دست زبان لال لاله و کلاه
بر کل نهاد باز جالش کلاه را	سوسن از آن شد دست زبان لال لاله را
اگر چه هست کلت با چو من هزار هزار	مرا بدست نیاید چو تو نکار نکار
روان چو سر و سر ایا نکاری و زرد	هزار سر و نکاری یکی بچون تو نکار
اگر چه هست کلت با چو من هزار هزار	مرا بدست نیاید چو تو نکار نکاری
تکوزخ تو تا بدید طرف چمن	شدا از جای تو آتش از شکوفه حاصل

نخ

نخ

نخ